

เอกสารให้ความรู้เรื่อง

กลไกการตกของเม็ดเลือดแดงและเทคโนโลยีในการทดสอบอัตราการตกของเม็ดเลือดแดง

อ.ดร.จิตรดา เพชรพอง

ในภาวะที่มีการอักเสบของเนื้อเยื่อในร่างกายจากการบาดเจ็บ การติดเชื้อ การขาดเลือด การมีระบบภูมิคุ้มกันผิดปกติ หรือจากมะเร็ง เซลล์เม็ดเลือดขาวชนิด macrophage, monocyte และ neutrophil จะหลั่งสารจำพวก proinflammatory cytokines ได้แก่ interleukin-6 (IL-6), IL-1, tumor necrosis factor-alpha (TNF-alpha), interferon-gamma (IFN-gamma) ซึ่งจะกระตุ้นให้ตับมีการสร้าง acute phase protein (APP) เพิ่มขึ้นหรือลดลง APP ที่มีการเพิ่มขึ้นเมื่อมีการอักเสบ ได้แก่ procalcitonin, C-reactive protein (CRP), ferritin, fibrinogen, α 2-macroglobulin และ serum amyloid A เป็นต้น ในขณะที่ APP ที่มีการลดลงเมื่อมีการอักเสบ ได้แก่ albumin, prealbumin, transferrin, antithrombin เป็นต้น การตรวจติดตามระดับของ APP ในพลาสมาของผู้ป่วยจึงช่วยในการประเมินภาวะอักเสบในร่างกาย ตัวที่นิยมตรวจคือ CRP และ fibrinogen ควบคู่ไปกับการทดสอบอัตราการตกของเม็ดเลือดแดง (Erythrocyte Sedimentation Rate, ESR)

การทดสอบ ESR อาศัยการวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงในระยะเวลาหนึ่ง โดยปกติบนผิวของเม็ดเลือดแดงจะมีประจุลบซึ่งเป็นแรงต้านการตกของเม็ดเลือดแดงเรียกว่า zeta potential เมื่อโปรตีนในพลาสมาสูงขึ้นจะไปลดประจุบนผิวเม็ดเลือดแดงและลดแรง zeta potential ทำให้เม็ดเลือดแดงจับตัวกันคล้ายรูปเหรียญที่วางซ้อนกัน (rouleaux formation) และมีอัตราการตกเพิ่มขึ้น จากการศึกษาพบว่าค่า ESR ที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับค่า fibrinogen และ CRP ที่เพิ่มขึ้นในผู้ป่วยที่มีการอักเสบ เช่น rheumatoid arthritis, systemic lupus erythematosus, systemic vasculitis, systemic sclerosis และมะเร็ง (1, 2) การวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงจึงมีประโยชน์ในการช่วยวินิจฉัยและติดตามการรักษาโรคเหล่านี้

วิธีการวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงที่นิยมใช้คือ Westergren method ซึ่งเป็นวิธีอ้างอิงที่กำหนดโดยองค์กร International Committee for Standardization in Hematology (ICSH) เป็นการเก็บตัวอย่างเลือดในสารกันเลือดแข็ง 3% trisodium citrate ในสัดส่วนเลือด 4 ส่วนต่อ trisodium citrate 1 ส่วน หรือใช้เลือดที่เก็บจากสารกันเลือดแข็ง EDTA เจือจางกับน้ำเกลือในสัดส่วนเลือด 4 ส่วนต่อน้ำเกลือ 1 ส่วน (modified westergren method) บรรจุใส่หลอด westergren ยาว 30 ซม. และวางไว้ในแนวตั้ง วัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงในระยะเวลา 1 ชั่วโมง (mm/h) นอกจากนี้ ICSH ได้กำหนดวิธีมาตรฐานการวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงโดยใช้เลือดที่เก็บจากสารกันเลือดแข็ง EDTA และไม่ต้องเจือจางเลือด วิธีมาตรฐานนี้จะใช้ได้เมื่อค่า hematocrit ไม่เกิน 35% และต้องมีการคำนวณ correction factor เพื่อแปลงค่าอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงให้เทียบเคียงวิธีอ้างอิง ในกรณีที่เก็บตัวอย่างเลือดได้น้อย เช่น ในเด็กและคนแก่ สามารถใช้วิธี micro-ESR ซึ่งเป็นการทดสอบอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงในหลอด capillary tube ค่าที่ได้จะถูกคำนวณ correction factor เพื่อเทียบเคียงกับวิธีอ้างอิง (3)

ปัจจุบันการวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงมีหลายวิธี ทั้งวิธีที่ดัดแปลงมาจากวิธี westergren และวิธีที่ใช้หลักการใหม่ๆ ในการวัดผล รวมทั้งมีเครื่องมืออัตโนมัติในการทดสอบ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความสะดวก รวดเร็วในการทดสอบ อีกทั้งลดปริมาณตัวอย่างตรวจเมื่อเปรียบเทียบกับวิธี westergren ในที่นี้จะยกตัวอย่างเทคนิคและเครื่องมืออัตโนมัติที่มีการนำมาใช้ในห้องปฏิบัติการ ดังนี้

1. วิธีอ่านผลโดยอาศัยหลักการ optoelectronic sensor ซึ่งหลักการทดสอบดัดแปลงจากวิธี westergren มีการใช้ระบบแสงอินฟราเรดในการวัดความขุ่นของหลอดบรรจุตัวอย่างเลือดแรกเริ่มและความขุ่นเมื่อตั้งไว้เป็นระยะเวลาหนึ่งเพื่อเทียบขอบเขตเม็ดเลือดแดง ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการทดสอบ 20-30 นาที แล้วแปลงเป็นค่าอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงเทียบเคียงกับวิธีอ้างอิง วิธีนี้ถูกนำมาใช้ในเครื่องอัตโนมัติหลายรุ่นด้วยกัน เช่น Vesmatic Cube 200 (Diesse Diagnostica), StaRRsed (RR Mechatronics) เป็นต้น

2. Photometric rheology เป็นการวัดการจับกลุ่มของเม็ดเลือดแดงโดยตรงโดยอาศัยหลักการไหลของเม็ดเลือดแดง ซึ่งจะมีการบันทึกภาพการเกาะกลุ่มของเม็ดเลือดแดงตั้งแต่ในช่วงแรกๆ ที่มีการเกิด rouleaux formation เวลาในการเกิด rouleaux formation จะถูกแปลงเป็นค่าอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงเทียบเคียงกับวิธีอ้างอิง เครื่องอัตโนมัติที่ใช้หลักการนี้ ได้แก่ iSED (Alcor Scientific) ซึ่งใช้ตัวอย่างเลือดเพียง 100 ไมโครลิตร และใช้เวลาทดสอบเพียง 20 วินาที อีกทั้งวิธีนี้ไม่มีปัจจัยรบกวนจากค่า hematocrit

3. Photometric-kinetic technology ใช้หลักการวัดการดูดกลืนแสงที่เปลี่ยนไปเมื่อเม็ดเลือดแดงมีการเข้าใกล้กันและจับกลุ่มจากการที่มีโปรตีนในพลาสมาเพิ่มสูงขึ้น โดยตัวอย่างเลือดจะถูกดูดใส่ capillary ขนาดเล็ก มีการปั่นเหวี่ยงเพื่อให้เม็ดเลือดแดงเข้าใกล้กัน และใช้แสงอินฟราเรดในการอ่านการจับกลุ่มของเม็ดเลือดแดง โดยมี photodiode เป็นตัวแปลงสัญญาณแสงให้เป็นกระแสไฟฟ้า ค่าที่ได้จะถูกคำนวณและแปลงเป็นค่าอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงเทียบเคียงวิธีอ้างอิง เครื่องอัตโนมัติที่ใช้หลักการนี้ ได้แก่ TEST 1 (Alifax), Roller 20 LC (Alifax) ซึ่งมีการอ่านผล 1,000 ครั้งในเวลา 20 วินาที

4. Centrifugation-based method ใช้หลักการปั่นตกตัวอย่างเลือดในหลอด capillary เพื่อให้เม็ดเลือดแดงเข้าใกล้กัน และอ่านผลการตกของเม็ดเลือดแดงโดยใช้แสงอินฟราเรดวัดขอบเขตของเม็ดเลือดแดงกับพลาสมาแล้วแปลงค่าเป็นอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงเทียบเคียงกับวิธีอ้างอิง เครื่องอัตโนมัติที่ใช้วิธีนี้ ได้แก่ ESR STAT-PLUS (HemaTechnologies) ซึ่งอ่านผลภายใน 5 นาที และใช้ตัวอย่างเลือดเพียง 25 ไมโครลิตร

5. Zeta Sedimentation Rate (ZSR) เป็นวิธีการวัดที่มีความสัมพันธ์กับค่า zeta potential ระหว่างเม็ดเลือดแดงในร่างกายโดยตรง เป็นวิธีการที่น่าเชื่อถือมากกว่าค่าอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงและความไวต่อการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยของ acute phase protein ในพลาสมา โดยตัวอย่างเลือดจะถูกบรรจุใส่หลอด capillary และปั่นตกด้วยเครื่องปั่นเหวี่ยงจำเพาะคือ Zetafuge (Coulter Electronics) ที่มีการปั่นหลายรอบในทิศทาง 180 องศา ค่าการตกของเม็ดเลือดแดงที่อ่านได้เรียกว่า Zetacrit ซึ่งจะนำมาคำนวณเทียบสัดส่วนกับค่า hematocrit เพื่อให้ได้ค่า ZSR รายงานเป็นเปอร์เซ็นต์ วิธีนี้ไม่มีปัจจัยรบกวนจากค่า hematocrit และยังคงการอ่านผลแบบ manual

นอกเหนือจากเทคนิคและเครื่องมืออัตโนมัติที่ได้กล่าวข้างต้น เทคนิคหรือหลักการอื่นๆ ที่ใช้ในการวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดง ได้แก่ การวัดความหนืด (Low-shear viscosity), การใช้หลักการ microfluidic system, การใช้คลื่น ultrasound scattering, การวัดการเปลี่ยนแปลงกระแสไฟฟ้าในตัวอย่างเลือด เป็นต้น (4, 5) อย่างไรก็ตาม การวัดอัตราการตกของเม็ดเลือดแดงเป็นการทดสอบเบื้องต้นที่ช่วยประเมินภาวะอักเสบแบบไม่จำเพาะ ซึ่งมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลตรวจ เช่น ค่า hematocrit, รูปร่างของเม็ดเลือดแดง, อุณหภูมิ เป็นต้น จึงควรทำการวัดระดับ acute phase protein ในพลาสมาพร้อมด้วยเพื่อยืนยันภาวะอักเสบหรือเพื่อวินิจฉัยโรค

เอกสารอ้างอิง

1. Kotulska, A., Kopeć-Mędrek, M., Grosicka, A., Kubicka, M., & Kucharz, E. J. (2015). Correlation between erythrocyte sedimentation rate and C-reactive protein level in patients with rheumatic diseases. *Reumatologia*, 53(5), 243–246.
2. Babikir, M., Gaufri, N. (2017). Association of Fibrinogen, Erythrocyte Sedimentation Rate and C-Reactive Protein Levels with Rheumatoid Arthritis. *Open Access Library Journal*, 4(4), 1-8.
3. Hashemi, R., Majidi, A., Motamed, H., Amini, A., Najari, F., & Tabatabaey, A. (2015). Erythrocyte Sedimentation Rate Measurement Using as a Rapid Alternative to the Westergren Method. *Emergency (Tehran, Iran)*, 3(2), 50–53.
4. Kratz, A., Plebani, M., Peng, M., Lee, Y. K., McCafferty, R., Machin, S. J., & International Council for Standardization in Haematology (ICSH) (2017). ICSH recommendations for modified and alternate methods measuring the erythrocyte sedimentation rate. *International journal of laboratory hematology*, 39(5), 448–457.
5. Baskurt, O., Neu, B., & Meiselman, H. J. (2012). *Red blood cell aggregation*. CRC Press Taylor & Francis Group. Northwest, Boca Raton FL.